När nummer nitton bildades.

Från en resa till Lac du Bonnet

För S. C. T.
Av AXEL TRESKBECK.

ETT MINNESRIKT år i svensk-Canadas historia skall alltid 1917—1918 förbliva. Detta, det stora brytningens år emellan de olika tänkande inom den svenska nationen i Canada, utförde ett uppvakningsarbete, som aldrig tillförene. Sant är, som någon sagt, "tala, så att jag höra vem du är", och under detta år sparades icke på ord. Hugg och mothugg växlades skarpt, och den vakne medborgaren kom, med eller mot sin vilja, att framträda och visa på vilken sida han ställde sig till de stridande partierna.

Några hava påstått, att dessa slitningar åstadkommo mera skada än nytta ibland svenskarna. Men dessa äro sådana, som önska i fortsättningen leva sitt liv i bekväm försoffing, undvika att störa andra och icke bliva störda själva i sin sömn. De blott leva sitt eget självviska liv och fråga icke mycket efter vad som försiggår runt dem. Nej, denna kamp mellan de två olika fraktionerna blev så att säga en generalmönstring med manskapet, och var och en blev därigenom i tillfälle att få se styrkan inom sitt eget parti och kan för framtiden göra sina beräkningar.

Tack vare motståndet blev Svenska Nationalbiblioteket en verklighet. Huru det kommer att i framtiden utveckla sig, återstår att se. Men ett är säkert, att de personer, som omfattat biblioteksrörelsen av rent uppsåt och vill se det goda i företaget, icke skola komma på skam, då däremot de, som av en eller annan självisk orsak motarbetat densamma, skola förr eller senare känna sig besvikna och lämna fältet.

Men nu till ämnet.

De stora svenska sommarmötena hade hållits i Saskatchewan i juni och i början av juli. Då kom en inbjudan från svenskarna i Lac du Bonnet, Man., om medverkan att bilda en avdelning av Sv. Nationalbiblioteket därstädes. Men av alla dem, som lovat närvara, blev det blott en, som var i tillfälle att infria sitt löfte. Och när man tager i betraktande de nyss hållna stormötena med flere dagars, ja veckors vistande på resande fot, och med de dryga utgifterna och förlorad arbetstid, så måste man ursäkta dem. Undertecknad, som av omständigheternas omständighet icke blev i tillfälle att resa västerut, passade nu på att i stället resa norrut, och när red. Brown uttalade sin glädje över mitt ressällskap och även den förmodan, att jag skulle bliva väl mottagen av svenskarna i Lac du Bonnet, var saken uppgjord.

Sedan nödiga förberedelser blivit gjorda, inköp av cigarrer, tobak, tidningar m. m. verkställts, ställdes färden, i sällskap med mr Lidholm, som lyckönskade oss till en trevlig resa och medsände hjärtliga hälsningar till landsmännen i Lac du Bonnet, till C. P. R. station vid 5-tiden. Det dröjde icke länge förrän vi hade "kulturpärlan" (?) i Manitoba bakom oss. Tyndall passerades och vid 8-tiden voro vi framme. Som det var första gången Lac du Bonnet besöktes av mig, var nyfikenheten stor och som naturskönheten i Lac du Bonnet icke skulle ge efter varken för Kenora eller Minaki i Ontario, var mitt norrländska natursinne betydligt skärpt. Dock måste jag säga, att "inloppet" till Lac du Bonnet är icke vidare tilltalande. Min följeslagare utpekade från kupéfönstret var de svenska kyrkorna voro belägna, och en mera undangömd plats vore svårt att finna för dem, placerade som de voro bland mindre uthus och i utkanten av staden (?). Men som vi icke skulle besöka kyrkorna, så lämnade vi dem åt sitt öde.

Vid stationen mottogos vi av Chas. Fors och S. E. Sundquist, och att de kände sig besvikna över att endast två kommo, behöver jag icke säga. Att de hade väntat storfrämmande förstodo vi av de förberedelser som blivit gjorda. Nu visade sig det första goda tecknet hos svensken, den stora gästvänlighet som tyckes vara en genomgående tråd hos lantbon som får besök från staden. Både mr Fors och mr Sundquist önskade oss som sina gäster, och nu hade en salomonisk dom varit på sin plats, men att skilja oss åt, vore detsamma som att skilja barken från trädet. Saken lämnades åt oss själva att bestämma, och det blev en hård nöt att knäcka. Efter en stunds parlamenterande, beslöto vi oss att taga den närmaste vägen över till "ön" till mr Fors hem,

Vy från Lac du Bonnet

och i mr Sundquists lilla motorbåt voro vi snart på ort och ställe. Nu kunde man även få en överblick av det i mitt tycke "egentliga" Lac du Bonnet, och från motorbåten med den "svenska sidan" framför oss var landskapet en mycket tilltalande bild. Visserligen var aftonen något disig och regnmoln jagade varandra, men bilden var för vacker för att inverka på det hela.

Som mr Fors var anställd som nattvakt vid sågverket, lämnade vi honom där och mottogos av husets värdinna på ett hjärtligt sätt. Det var icke fritt, att icke hungerns kval begynte inställa sig på kvällskvisten, men den saken blev snart avhjälpt av mrs Fors. Stekt fläsk med färska ägg, nytjärnat smör och bröd jämte nysilad mjölk — se det är mat för en hungrig stadsbo — läto oss väl smaka och sedan den allsmäktiga kaffetären. Efter välfägnaden företogs en promenad ned till stranden och där under sommarnattens strjärnhimmel kände vi oss mycket belåtna — trots allt. Dagens brännande frågor avhandlades i ordningsföljd och om vi i ett och annat icke kommo överens, hindrade det icke att vi mot midnattstid delade bädd med varandra som goda vänner.

Som det nästan alltid hör till en reseberättelse att säga något om värdfolket och som mångårig sättare av hundratals reseskildringar, tänkte jag här göra ett undantag. Men i och med detta skulle en länk, och icke den minsta, fattas i detta opus. För den, som vistas i storstäderna, är det ett visst nöje att besöka lantfolket och isynnerhet kust- och skärgårdsbon. Det finnes en hel del saker och ting i ett sådant hem, som icke förekomma i stadshemmen, för många att uppräkna. Dessa enkla lanthem ge en prägel av invånarne själva, så att man kan i den yttre omgivningen läsa deras inre. Och man behöver icke vara länge i mr och mrs Fors hem, förrän man ser, att allt är inramat i en skön harmoni. Det rättframma och gediga väsen, som finnes hos dem, återspeglas i allt. Allt tyder på ordning och reda både inom och utom huset, så att det hela verkar hemtrevligt och inbjudande. Att mr Fors är en praktisk och framsynt man, kan man se av det, att han har tillverkat en brandstege av den brukliga typen i gamla landet. Vad detta betyder i ett ögonblick när eldsvåda uppstått eller vid åsknedslagning, inser litet var. Men icke nog med det, utan även inne i huset på övre våningen har han en mindre stege, som ledigt och lätt kan fällas ned för att komma upp under taket. Huru många av våra farmare i Canada ha det så ordnat? Räck upp händerna, gubbar! Att mr Fors utfört ett herkulesarbete här, kan man förstå därav, när han berättade, att det tog honom en halv dag, att med yxan i handen bana sig väg från sjöstranden till den plats där boningshuset nu står. Och detsamma gäller alla dessa svenskar, och de äro många, som nu bygga och bo på "ön" i Lac du Bonnet. Nu stå långa sträckor fruktbar mark odlad. Heder åt dessa nybyggare, som på detta sätt lämnar efter sig ett monument, som eftervärlden skall ihågkomma och som talar ett vältaligt språk.

Förrän jag lämnar detta hem, vill jag, även med fara att på många håll anses naiv, tillägga, att det var trevligt att se med vilken tillgivenhet red. Brown blev omhuldad. Det syntes mig ibland som han varit barn i huset! Och så bör det vara. En liten uppmuntran under den tid, man lever och arbetar för sin nation, är tusen gånger bättre än blommor och vackra tal sedan en redaktör för alltid nedlagt pennan.

Söndagen ingick med mulen himmel och trots de hotande molnen höll sig regnet borta. Vid middagstiden kom mr Sundquist och hämtade oss i sin motorbåt till fästplatsen vid skolhuset, som ligger på en naturskön udde uppe'er floden. Vid vår ankomst dit var redan många samlade, och alltefter tiden led samlades flere. Att fästarrangörerna i Lac du Bonnet väntat hjälp från Winnipeg vid programmet, syntes dem nu vara en missräkning, men publiken roade sig på bästa sätt. Omkring kaffeborden samlades man, och vid en blick på den myckna "caken" med dess olika formationer av socker både ovan och mellan, förstod man, att någon livsmedelskontrollör icke var till finnandes på nära håll. Dessutom fanns riklig tillgång på frukt och "ice cream" och även "2 procentigt" fanns att få. Därför var även "gubbarna" samlade, där flaskorna funnos! — Det smakar alltid kar, sa' gumman, när hon kysste tuppen. —

Mr Chas. Fors oppnade fästen med att i korthet redogöra för ändamålet med densamma och så kallade han på dagens fästtalare, red. Brown. Men för att få en provisorisk talarestol till stånd var man tvungen att med tillhjälp av ett mindre bord, ställd på två bierboxar, åstadkomma densamma. Nu tyckte visst talaren att han hade tillräckligt med ammunition och begynte kanonaden. Det fosterländska och gediga talet åhördes med intresse och belönades med starka applåder. Himlen, som hela dagen varit molnhöljd, klarnade nu upp, och när red. Brown slutade sitt tal, bröto solens strålar genom lövverket. Detta var ju ett gott tecken på, att talarens ord även på "högre ort" gjort intryck. Efter talet sjöngs unisont "Du gamla, du fria." Härefter följde inskrivning av medlemmar och diskussion om vilket namn avdelningen skulle antaga. (Styrelsen valdes på ett senare möte). De flesta uttalade sig för "Lagerlöv", vilket även blev avdelningens namn och No. 19 dess ordningsföljd. Vill här, fast sent, lyckönska avdelningen till ett gott och framgångsfullt arbete bland svenskarna i Lac du Bonnet.

Blev även inbjuden av mr Johanson att bese hans "rävfarm", men som mina fortkomstledamöter den dagen behagade att spela mig ett fult spratt, gick jag miste om det. Det hade utan tvivel varit intressant att på nära håll göra mig förtrogen med detta nya företag och detta slag av "rävar".

Aftonen blev mycket vacker. Sjön låg spegellugn och mr Johanson inbjöd oss att företaga en båtfärd i hans praktfulla och rymliga motorbåt. Detta läto vi oss icke säga två gånger. I sällskap med hans fru och barn samt en mr Westberg njöto vi i fulla drag av den nordiska naturen kring Lac du Bonnet. Vid vår återkomst hade traktens ungdom samlats till dans på en nyuppförd dansbana, och under hemlandstoner och taktfasta steg trädades dansen i den ljusa och behagliga sommarkvällen. Det hela utgjorde en den oskyldigaste tavla, som man endast kan finna i Norden, och jag föreställde mig, att Dalarna vore den rätta platsen för att återfinna denna vy. Senare på aftonen utfördes konsertmusik å samma ställe.

Men vi måste lämna denna idyllisk plats för att tänka på livets allvar.

För att vara säker på att nästa morgon hinna med tåget till W., beslöts att tillbringa natten i Lac du Bonnet. Genom en norsk, mr Peterson var visst hans namn, som övertagit hotellrörelsen i Lac du Bonnet, fingo vi rum såsom hans gäster. Mr Peterson tycktes vara en man, som önskade utföra något i Lac du Bonnet till skandinavernas bästa. Han såg driftig ut och talade om sin stad med stora förhoppningar.

Men ännu en överraskning återstod oss. Vi hade redan krypit till kojs, när den alltid omtänksamme mr Fors besökte oss. Han hade nämligen på kvällen fått två stora "sturgeon" (en fisksort som endast finnes i Lac du Bonnet) vid vittjandet av sina fiskkrokar och dessa önskade han att vi skulle medtaga till våra respektive fruar. De vägde sina modiga 12—15 pound stycket, och att de blevo välkomna i våra kök under dessa dyrtider, behöver icke sägas.

Får här framföra mitt tjärtliga tack till mr och mrs Fors och alla som gjorde min vistelse i Lac du Bonnet til ett kärt minne!

Måndagsmorgonen voro vi i tid vid tåget och vid 11-tiden åter tillbaka vid sättmaskin och redaktionsbord.

Vill taga tillfället i akt och sända en hjärtlig jul- och nyårshälsning till alla bekanta och vänner i Winnipeg och Canada samt till hela Svenska Canada-Tidningens läsekrets!

Några dikter av prins Wilhelm

Ur prins Wilhelms nya diktsamling, "Svart och vitt", som nyligen utkommit, tillåta vi oss här nedan meddela några karaktäristiska prov på den furstlige sångarens konst. I den första ljuda allvarligare strängar på lutan: den andra, tillägnad Zorn, vittna lyckligt om skaldens förmåga att behärska den kvistiga sonettformen.

LID — MEN BRINN

Menlöst dum och spränglärt klok,
cirkläd som en gammal bok,
världsvan eller utan sätt,
kemiskt ren från lärdomsvett —
vad som helst, blott icke detta
att man skulle kunna sätta
såsom facit för ett liv:
"medelmåttans tidsfördriv".

Hellre många stora fel
än en vit men skrumpen själ,
hellre kvävas i en suck
än att leva som eunuck
och bli trind och fet och frodig
utan att ha kramat blodig
saft ur livets mogna frukt,
syndig eller full av tukt.

Gärna bitter själanöd,
armod eller överflöd,
heta laster och begär,
dagerns kval som allt förfär —
blott ej lumpen oförmåga
till att leva, lida, låga.
Nej, mitt hjärta! lid — men brinn,
brackans lott blir eljest din!

SJÄLVPORTRÄTT

Se Anders! Se, hur trygg han står
kringsvept av vargskinnspälsens långa hår.
Se typen för en man som har förstått
att skilja högväxt stort från lumpet smått,

som oförskräckt sin raka väg har gått
och efter strävsam möda toppen nått
och tryckt sin rika skaparandes spår
på allt som nämndes konst-se'n tjugu år.

Jag hälsar dig och som en stolthet känner
att räknas få som en av dina vänner;
ty ginge än de andra rakt åt fanders,

så svek väl ändå aldrig Mora-Anders.
Dig hälsar ock — det bör ej glömmas heller —
en lång, lång rad av nakna små modeller.

En intervju med Nicolai

Förutspådde, att Tyskland skulle bli republik

Nedanstående intervju med den världsberömde pacifisten prof. Nicolai är hämtad ur Dagens Nyheter i Stockholm av den 31 oktober. Ehuru den på grund av den sena postgången kommer post festum, bör den vara av visst intresse.

I går utkom i Stockholm första numret på svenska av professor Nicolais tidskrift Det nya Europa och samtidigt anlände hit dess ryktbara redaktör, författaren till Krigets biologi, för att i egenskap av föredragshållare vistas här under tio dagar, under vilken tid han är professor Israel Holmgrens gäst. Det har fordrats särskilt tillstånd från regeringen för att professor Nicolai skulle kunna få företaga detta korta besök i vårt land. Då han i denna stund icke är något lands medborgare, saknar han nämligen pass, ett förhållande som givetvis gör hans rörelsefrihet starkt beskuren. Det är i denna besvärliga passfråga historien om hans ansökan om medborgarskap i ryska sovjetrepubliken bottnar, ty det var i avsikt att på ett enkelt sätt få denna löst han vände sig till en representant för den nuvarande ryska regeringen.

— Med bolsjevism förstår man i denna stund tre ting säger professor Nicolai när de intervjuare som några timmar efter hans ankomst belägra honom bringa denna sak på tal. För det första: en princip, d. v. s. en mycket radikal socialism. För det andra en metod — d. v. s. ett något våldsamt genomförande av dessa idéer. För det tredje en makt, d. v. s. en europeiskt stat och först den stat som starkast betonat begreppet Europa.

Det var blott till detta trédje begrepp jag vände mig då jag för omkring tre månader sedan vände mig till hr Joffe i Berlin med en förfrågan om han kunde förskaffa mig, som för ögonblicket icke åtnjuter skydd från någon europeisk stat, den ryska republikens skydd. Jag hyste då den åsikten att denna stat skulle vara vidhjärtad nog att giva sitt skydd även åt den som hyste andra åsikter, ty för den som läst min bok bör det stå klart att jag icke kan vara någon bolsjevik i detta ords partipolitiska mening. På denna förfrågan har jag till dato icke erhållit något svar.

Om emellertid den ryska republiken under dessa synpunkter och i denna mening vill räkna mig till de sina, så är jag den personligen tacksam och jag är också glad, emedan den därigenom skulle bevisa vad många hittills ännu betvivla att den är i stånd att ådagalägga tolerans.

Att jag härmed icke uppger min egenskap av tysk bör kunna förstås av sig självt. Jag sade också uttryckligen detta i mitt brev till hr Joffe, och gjorde detta till villkor för att jag skulle kunna ta emot den ryska republikens skydd.

— Ni ämnar alltså återvända till Tyskland?

— Ja, så snart som möjligt, d. v. s. förmodligen mycket snart.

— Vad anser ni om läget i Tyskland just nu?

— Man befinner sig i en övergångsperiod, under vilken allt flyter. Ännu kan man icke säga att rätten och demokratien ha segrat. Häktningar upprätthållas, censuren består, ännu har jag själv inte erhållit något brev från Tyskland. Liebknecht är visserligen frigiven, men han har icke återfått sina medborgerliga rättigheter. Han är alltjämt en ärelös man. Men tendensen till en rätts- och folkstat finns där, och gott hopp finns att utvecklingsprocessen kommer att fortsätta.

— Tillmäter ni Ludendorffs avsked mycket stor betydelse?

— Jag kan inte vara tillräckligt inne i den inrepolitiska situationen just nu för att veta om så är fallet. Det kan betyda blott att man uppoffrar ett misshagligt namn, men det kan också betyda brytandet med ett system. Allt är i denna stund möjligt i Tyskland. Möjlighet finnes för en militärdiktatur såval som för ett verkligt fritt Tyskland.

— Vad är er tanke om prins Max?

— Jag tror icke att han är den lämpligaste personen för att leda det demokratiska Tyskland. Jag tror att man valt denna furste för att av den gamla regimen rädda vad som räddas kan.

— Tror ni på en bolsjevikisk fara för Tyskland?

— Förvisso existerar en sådan fara. Men den tyska arbetarklassen är bättre organiserad än den ryska, det finns stora utsikter för att förhållandena där skola utvecklas lugnare. Faran för Tyskland är att det i denna stund icke har någon ledare. Under fyra år har det varit oppositionen mot den härskande regimen förbjudet att tala. Följden är att tyska folket, icke kän-

(Forts. å sid. 11)

INFÖR ENGELSK KRITIK

I Winnipeg Tribune av den 14 dennes lästes följande artikel om vår frejdade landsmaninna, mrs Olga Simonson-Nickle i Calgary, Alta.:

Olga Simonsons förföräldrar bodde långt uppe i norra Sverige — musikens, poesiens och sagans land. De voro alla mer eller mindre musikaliskt anlagda, i synnerhet en av dem, som var vida berömd för sin fiolspelning. Olgas föräldrar voro mycket ivriga, att deras döttrar skulle erhålla musikalisk utbildning, och Olga själv visade mycket tidigt anlag för violinen. Då någon av hennes systrar spelade piano, brukade hon taga två käppar och helt nöjd härma fiolspelning. Vid sex års ålder fick hon sin första violin, som hon ännu har i sin besittning, och började taga lektioner för prof. C. G. Bergen, som då var välkänd musiklärare i Winnipeg. Efter fyra års studier önskade mr Berggren taga Olga och hennes syster Frida med sig, då han reste till Europa och få i dem som elever vid Musikaliska akademien i Stockholm. Flickorna voro emellertid då för unga för att inkomma i denna akademi, som står under svenska statens kontroll. Olga började studera för Camille Couture i Winnipeg vid 13 års ålder och fortsatte för honom några år.

Då hon första gången uppträdde offentligt, var hon endast sju år gammal, och det sades om henne, att "konsertens klimax icke nåddes, förrän lilla Olga Simonson spelade sitt solo". Därefter uppträdde hon tid efter annan på konserttribunen med stor framgång. Hon vann guldmedaljen i Earl Grey-tävlingen, som hölls i Winnipeg 1911. Då Isaye var i Winnipeg på en

OLGA SIMONSON-NICKLE.

turné 1905, skänkte han Olga Simonson sitt fotografi med följande inskription: "Till min lilla vän Olga Simonson från den store violinisten A. G. Isaye, Winnipeg, den 19 april 1905."

Ödet syntes sätta sig emot hennes resa till Europa för att fortsätta studierna, ty när hon för tredje gången stod redo att resa, kom Kupido emellan och hon gifte sig med S. C. Nickle i Winnipeg. Hon har bott i Los Angeles, där hon spelade på flere konserter, och återvände efter fyra år till Canada. Hon bor nu i Calgary, Alta., men hennes intresse för violinen är numer delat mellan denna och två små söner och två små döttrar.

FÖRSUMMA EJ ATT LÄSA IGENOM TIDNINGENS ANNONSER.

$15 PER ACRE LAND
NÄRA WINNIPEG

VIKTIG UNDERRÄTTELSE FÖR FARMARE

Med en önskan om ökad produktion av alla slags säd- och trädgårdsalster, har provinsregeringen anhållit, att alla ägare till vilt land skola disponera detsamma till verkliga settlare (icke spekulatörer) till så lågt pris som möjligt, och bolaget här nedan har av patriotiska skäl beslutat att även med risk att förlora reducera sina priser med 25% (från $20 per acre till $15 per acre) för att få sälja snabbt direkt till farmare.

Det land, saken gäller, ligger i townshipen 14 och 15, range 8, East, av vilket det närmaste är endast nio mil från Beausejour, C. P. R., sju mil från Scantlebury vid C. N. R. och fem mil från Milner C. P. R. (Lac du Bonnetbanan). Skoldistrikten ha bildats och skolor uppförts. Det finnes fyra broar över Brokenhead, som leda till detta land, som är torrt och väl dränerat och färdigt för kultivering. Jämfört med liknande land i Saskatchewan och Alberta, där man säljer för $30, $40, $50 och $60 per acre, äro de billiga. Farmaren i Winnipegdistriktet, där dessa land finnas, drar fördel av alla fraktpriser och höga priser, som finnas i en stad med dess 200,000 invånare, vilket inget annat distrikt har fördel av.

Detta är ett verkligt gottköp, som står öppet endast till den 31 december. Det finnes 25,000 acres att välja från i dessa två township. Icke mindre än 160 acres skola säljas. Villkor $300 kontant på varje kvartssektion, resten på sju år i lika årliga avbetalningar. Ränta 7 procent. Klara Government Titles givas.

The Eastern Manitoba Land Corpn.
PER
The Standard Trusts Company
346 MAIN STREET, WINNIPEG

KRIGET ÄR SLUT

Nu ska vi ha en "god gammaldags jul!"

Tänk så många gånger under de senaste fyra åren, särskilt i jultid som ni lovat eder själv — lovat dem som äro eder nära och kära — hur ni skulle fira freden, då den kom.

Freden har lämpligen kommit vid fridens högtid och sätter eder i stånd att uppfylla edra löften — ett tillfälle att gottgöra de mera temporära gåvorna förra åren.

Folk vänta permanenta, goda gåvor i år — gåvor som vara en livstid — gåvor som behålla sitt värde, medan deras känslovärde ökas med åren. Exempelvis:

Vattentillbringare och glas av kristall. Flatware Cabinet, sterling eller silvertallrikar.
Klockfob och guldmedaljong.
Pärlhalsband
Resväskor.

Hundratals sådana gåvor påträffas i vår nya katalog. De sändas vart som helst i Canada helt och hållet på vår risk och på vår bekostnad, och kunna utbytas, om de icke tillfredsställa.

Eder katalog borde vara i edra händer, så att ni kan göra juluppköp nu. Den kommer till eder fritt och portobetald.

Sänd oss ett brevkort idag

D. R. DINGWALL, Limited
DIAMOND MERCHANTS, JEWELLERS & SILVERSMITHS
WINNIPEG

Världens Bästa Tuggtobak
COPENHAGEN

Den rikaste lukt.
Tuggtobaken som varar längst.

HOS ALLA HANDLARE.

TILLBRINGA DENNA VINTER VID
PACIFICKUSTEN

Vackra och livliga städer, sport av alla slag, som ni kan njuta av som åskådare eller deltagare. Goda vägar, båtturer och ett milt klimat — allt väntar här för att giva eder vigör och en en ny förståelse.
Men "HUR ATT GÅ" är lika viktigt som "VART ATT GÅ"

Den Nya Sceniska Vägen

på Canadian Northern är storslagen och ingenstans på resan av 700 mil från början till Klippiga bergen till kusten blir den monoton eller tröttsam.
BÄST I EKIPERING, RESTAURANTVAGNAR, STANDARD SOVVAGNAR OCH NYASTE TURISTVAGNAR OCH DAGVAGNAR, ELEKTRISKT LYSTA OBSERVATIONSVAGNAR.
Reservation och alla upplysningar om låga priser etc. från alla agenter.

CANADIAN NORTHERN RAILWAY
R. CREELMAN, GEN. PASS. AGENT, WINNIPEG